

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 69/2001

ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu de minimis KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ, s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory[1], a zejména na článek 2 uvedeného nařízení, po zveřejnění návrhu tohoto nařízení[2], po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory, vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 994/98 zmocňuje Komisi stanovit nařízením prahovou hodnotu, pod kterou jsou opatření podpory považována za opatření nesplňující všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy a nepodléhají tedy oznamovacímu postupu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(2) Komise použila články 87 a 88 Smlouvy v četných rozhodnutích a zejména blíže objasnila pojem podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Komise také stanovila svou politiku ve vztahu ke stropu podpory de minimis, u kterého lze považovat čl. 87 odst. 1 za nepoužitelný, naposledy v oznámení o pravidle de minimis pro státní podporu[3]. Ve světle této zkušenosti a v zájmu větší transparentnosti a právní jistoty je vhodné pravidlo de minimis stanovit v nařízení.

(3) S ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětví zemědělství, rybolovu, akvakultury a dopravy a na nebezpečí, že v těchto odvětvích dokonce i podpora v malé výši může splňovat kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je vhodné, aby se toto nařízení na uvedená odvětví nevztahovalo.

(4) V souladu s Dohodou Světové obchodní organizace o subvencích a vyrovnávacích opatřeních[4] by se toto nařízení nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu zvýhodňující domácí produkty před dováženými. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či konzultace potřebné k zavedení nového nebo stávajícího produktu na trh zpravidla vývozní podporu nepředstavuje.

(5) Ze zkušeností Komise lze odvodit, že podpora, která za období tří let nepřesáhne strop výši 100 000 EUR, neovlivní obchod mezi členskými státy a/nebo nenaruší ani nehrozí narušením hospodářské soutěže, a nespadá proto pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Období tří let je pohyblivé, to znamená, že při každém novém poskytnutí podpory de minimis je nutné zjistit celkovou výši podpory de minimis poskytnuté během předešlých tří let. Podpora de minimis se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy příjemce získá na tuto podporu právní nárok. Pravidlem de minimis není dotčena možnost podniku získat státní podporu i na stejný projekt, pokud ji Komise schválí nebo pokud spadá do nařízení o skupinových výjimkách.

(6) Za účelem transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu de minimis je třeba, aby členské státy používaly stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu a v souladu se stávající praxí používání pravidla de minimis je třeba, aby podpora, která není poskytnuta formou finančního příspěvku vyplaceného v hotovosti, byla přepočtena na hrubý ekvivalent grantu finančního příspěvku. Pro výpočet ekvivalentu grantu finančního příspěvku vyplaceného v několika splátkách a pro výpočet podpory ve formě zvýhodněné půjčky je třeba použít tržní úrokové sazby platné v době poskytnutí podpory. V zájmu jednotného, transparentního a jednoduchého použití pravidel státní podpory by měly být tržní sazby pro

účely tohoto nařízení považovány za referenční sazby za předpokladu, že v případě zvýhodněné půjčky je tato obvyklým způsobem jištěna a nenese s sebou žádné neobvykle vysoké riziko. Referenční sazby by měly být takové sazby, které Komise pravidelně stanoví na základě objektivních kritérií a zveřejňuje v Úředním věstníku Evropských společenství a na internetu.

(7) Komise je povinna zajistit, aby byla dodržována pravidla státní podpory a zejména pak podmínky, za kterých je podpora podle pravidel de minimis poskytována. V souladu se zásadou spolupráce zakotvenou v článku 10 Smlouvy by členské státy měly Komisi plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory poskytnutá podle pravidla de minimis stejnému příjemci nepřesáhla za období tří let pevně stanovený strop ve výši 100 000 EUR. Proto je třeba, aby členské státy v případě poskytnutí podpory de minimis informovaly dotyčný podnik o povaze této podpory, získaly úplné informace o jiných podporách de minimis poskytnutých v posledních třech letech a pečlivě přezkoumaly, aby nově poskytnutá podpora de minimis nepřekročila pevně stanovený strop podpory de minimis. Alternativně je možné zajistit dodržování tohoto stropu pomocí centrálního registru.

(8) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na období, po kterém je obecně potřebné politiku státní podpory revidovat, je vhodné dobu používání tohoto nařízení omezit. Pokud by platnost tohoto nařízení skončila, a nebyla by prodloužena, mají členské státy pro programy podpory de minimis podle tohoto nařízení k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:

- a) odvětví dopravy a činností, které se týkají výroby, zpracování a uvádění na trh produktů uvedených v příloze I Smlouvy;
- b) podpory při činnosti spojené s vývozem, zejména podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji při vývozní činnosti;
- c) podpory podmiňující použití domácího zboží na úkor dováženého zboží.

Článek 2

Podpora de minimis

1. Splňují-li opatření podpory podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3, má se za to, že nespĺňují všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy a nepodléhají proto oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

2. Celková výše podpory de minimis poskytnutá jednomu podniku nesmí v období tří let přesáhnout částku 100 000 EUR. Tento strop platí bez ohledu na formu podpory nebo její sledovaný cíl.

3. Strop stanovený v odstavci 2 se vztahuje na příspěvek vyplacený v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, to znamená před srážkou přímé daně. Je-li podpora

poskytnuta jinak než formou finančního příspěvku, stanoví se její výše podle hrubého ekvivalentu poskytnutého příspěvku. Podpora vyplacená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku přidělení. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontu a pro výpočet výše podpory formou zvýhodněné půjčky, je referenční sazba platná v době přidělení podpory.

Článek 3

Kumulace a sledování

1. Poskytne-li členský stát některému podniku podporu de minimis, musí jej informovat o povaze podpory de minimis a vyžádat od něj úplné údaje o podpoře de minimis, kterou během posledních tří let získal. Členský stát může poskytnout novou podporu de minimis teprve po přezkoumání, zda celková výše podpory de minimis v rozhodném období tří let nepřesáhne strop stanovený v čl. 2 odst. 2.

2. Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory de minimis obsahující úplné informace o všech podporách de minimis, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, požadavek prvního pododstavce odstavce 1 se neuplatní od okamžiku, kdy registr zahrne období tří let.

3. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace, které prokáží, že byly dodrženy podmínky tohoto nařízení. Záznamy obsahující jednotlivou podporu de minimis se uchovávají po dobu 10 let od data přidělení podpory, v případě programu podpory de minimis činí tato lhůta 10 let ode dne, kdy byla poskytnuta poslední jednotlivá podpora podle tohoto programu. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě 20 pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k prokázání skutečnosti, že byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory de minimis, kterou podnik získal.

Článek 4

Vstup v platnost a doba platnosti

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství. Jeho platnost končí dnem 31. prosince 2006.

2. Po skončení platnosti tohoto nařízení platí pro programy podpory de minimis spadající pod toto nařízení adaptační období v délce šesti měsíců. Během tohoto adaptačního období se pro tyto programy nadále používají podmínky tohoto nařízení. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu 12. ledna 2001.

Za Komisi

Mario MONTI

člen Komise

[1] Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

[2] Úř. věst. C 89, 28.3.2000, s. 6.

[3] Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9.

[4] Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 156.